28.01.2017

19:00

KD PLIEŠOVCE

PLES

Farský

ĽUDOVÁ HUDBA ~ TANEČNÉ VYSTÚPENIA
ŠKOLA TANCA ~ DISCO ~ TOMBOLA

VEČERA~ KAPUSTNICA ~ KÁVA ~ ZÁKUSOK ~ VÍNO

Devín folklórny súbor

ĽUDOVÁ HUDBA JAVORINKA

Akropola

Vstupné: 19€
študenti 15€

Alžbeta Kučerová 0902 631 965
Lucia Kružliaková 0907 985 007

Časopis rímskokatolíckej farnosti v Sáse. Pre cirkevné účely. Redakcia si vyhradzuje právo na zmenu prijatých príspevkov. Náklad 180 ks, náklady na jeden kus cca 1 €. Adresa: Ul. Slobody 254/14, 962 62 Sása, tel. 045 381 13 16, farnostsasa@gmail.com Peňažné dary na opravy kostolov, fary a rozvoj môžete vyplácať na účet v Slovenskej Sporiteľni 71629025/0900. Gramatická korektúra - Slováci :)

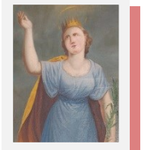

Rímskokatolícka farnosť Sása - Pliešovce - Bzovská Lehôtka

Katarínske zvesti

hlas našej farnosti

2(32)/2016

Keď Tichá noc … zaznie sladko, sviečočky sa rozhoria, privítame Jezuliatko, srdcia sa nám otvoria. Nech aj u vás sa rozbúši každé srdce blažené, rozleje sa radosť v duši, starosti čo zaženie.

Ježiškove ručičky nech Vás žehnajú, Ježiškova Matička nech Vám pomáha. Anjeli z neba nech Vám spievajú a požehnané Vianoce a šťastlivý Nový rok nech Vám zaželajú.

Tak ako sa v piesni spieva: Narodil sa Kristus Pán, radujme sa, v srdci majme čistotu na pamiatku tohto zrodu, sme tiež potomkami kráľovského rodu. Prajeme krásne prežitie týchto Vianočných sviatkov.

Poďme spolu do Betlehema

Rímsko-katolícka farnosť v Sáse,
Vás všetkých srdečne pozýva
na ŽIVÝ BETLEHEM,
ktorý sa uskutoční
25.12. 2016, o 15:00 hod.
pri rímsko-katolíckom kostole v Sáse

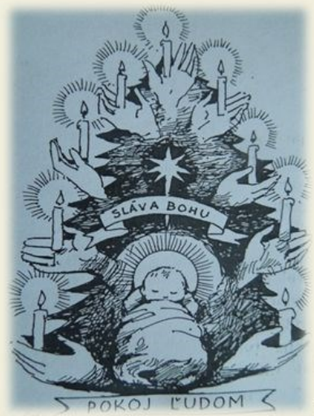

Liturgické slávenia

24. decembra:	25. 26. decembra a 1. januára	31. decembra	6. januára
21.30—sv. omša v Pliešovciach	**8.05 —sv. omša v Pliešovciach**	**15.00—sv. omša v Sáse**	**8.05 —sv. omša v Pliešovciach**
23.00—sv. omša v Sáse	**9.45— sv. omša v Sáse**		**9.45— sv. omša v Sáse**

25. decembra bude **výročná farská zbierka. Pán Boh zaplať.**

Koledníci Dobrej noviny budú v našej farnosti koledovať v Sáse 24. decembra po 9tej večer a na sviatok sv. Štefana popoludní od 14tej. Na Bzovskej Lehôtke budú koledovať na Štefana po 16tej. Prosíme všetky rodiny, ktoré chcú prijať koledníkov a zároveň podporiť projekty v rozvojových krajinách, nech sa zapíšu na papier na bočnom oltári. V Pliešovciach budú koledníci chodiť tiež 26. 12. po svätej omši. Rodiny, nech sa zapíšu na papier vzadu v kostole.

Pre koho koledujeme tento rok?

Okresné mestečko Karsa je vzdialené od hlavného mesta Addis Abeba približne 230 km juhovýchodným smerom. Sídli v ňom organizácia HEfDA (Harmee Education for Development Association). Harmee znamená v jazyku oromo matka. Toto prepojenie nie je náhodné. HEfDA totiž tiež vedie miestne komunity k zodpovednosti a samostatnosti. Obyvatelia okresu Munesa žijú prevažne vidieckym spôsobom života vo veľmi jednoduchých podmienkach. Väčšina okresu sa rozprestiera na chladnej vysočine (2000-3500 m nad morom) s členitým povrchom. Žije tu približne 208 000 ľudí. Postihnutie patrí medzi hlavné sociálne problémy, ktoré bránia ľuďom s postihnutím zapájať sa do sociálno-ekonomických aktivít. Rodičia neposielajú svoje deti s postihnutím do škôl, pretože veria, že dieťa s akýmkoľvek postihnutím nemôže úspešne študovať a nedokáže sa nič naučiť. Mnohé z nich preto pomáhajú rodičom pri starostlivosti o zvieratá, nosení vody, farmárčení a iných prácach okolo domu.

DOBRÁ NOVINA

Misijné dielo sv. apoštola Petra zabezpečuje formáciu a vzdelávanie miestnych seminaristov, kňazov a rehoľných povolaní. Pokrýva náklady na ich štúdium, vybavenie knižníc, mzdy profesorov, prevádzku a údržbu budov, stravu a ďalšie položky súvisiace s fungovaním seminárov.

Podporte seminaristu z misií

PMD ponúkajú možnosť podporiť študentov kňazského seminára Mons. Louis de Parisota v Tchanvedji, v diecéze Lokossa, v Benine. Tento seminár už dlhodobo finančne podporuje slovenská kancelária PMD. Seminár je na veľmi dobrej úrovni, poskytuje kvalitné štúdium i formáciu pre miestnych chlapcov, ktorí cítia povolanie k zasvätenému životu.

Ponuka je platná pre jednotlivcov, skupiny a farské spoločenstvá.

Čo zahŕňa podpora seminaristu?

Finančná podpora pre jedného seminaristu, ktorá pokrýva náklady na štúdium na jeden akademický rok činí 600 eur.

Seminaristu je možné podporovať počas jeho teologického štúdia, ktoré trvá štyri roky. Po ňom nasleduje kňazská vysviacka.

Komunikácia medzi darcom a seminaristom bude prebiehať niekoľko krát za rokvo forme listu prostredníctvom národnej kancelárie PMD, ktorá zabezpečí preklad.

V prípade podpory farským spoločenstvom je možné po vysviacke sprostredkovať návštevu novokňaza, ktorý by vo farnosti, ktorá ho podporovala slávil primičnú svätú omšu.

V našej farnosti robíme zbierku pre jedného seminaristu z Afriky. Ročná údržba je 600 €. Celý čas môžete skladať obety na tento cieľ.

Svetové dni mládeže

Roman

Napísal som pre vás pár riadkov o dobrodružstve Svetových dní mládeže. Nepísal som o tom, aká bola cesta do Poľska, ako a kde sme bývali tých niekoľko dní, ani o ďalších iných veciach. Napísal som o veciach, ktoré sa ma nejako viac dotkli, pre mňa nejako viac znamenali.

Poliaci

Domáci obyvatelia nám naozaj poriadne poslúžili. Bola to pre nich obeta. Pre ich každodenný život boli Svetové dni mládeže veľkým obmedzením – preplnené mesto, uzavreté ulice, spievajúce davy ľudí hrnúce sa mestom, ktorí si v ich meste robia čo chcú... Napriek tomu to však bola pre nich veľká radosť. Ľudia nám kývali z balkónov, vždy boli ochotní pomôcť, poradiť (napríklad aj ako sa dostať "domov"- to bolo celkom dôležité :)), rozdávali nám fľaše s vodou po ceste na Campus Misericordiae, kde sme spali a kde bola záverečná vysielacia sv. omša s pápežom Františkom(vtedy bolo fakt horúco), k ceste pritiahli hadice s vodou a nechali ich tam striekať, aby sme sa mohli osviežiť, dovolili nám vojsť do dvorov a oddýchnuť si na tráve v tieni. Boli k nám štedrí a pohostinní. A ešte pokoj a radosť s akou to všetko robili.

NePoliaci

Okrem domácich obyvateľov a domácich poľských pútnikov bolo úžasné stretnúť takú hromadu ľudí z rôznych krajín sveta. Vzájomnú otvorenosť a blízkosť mezdi nami vytváral náš spoločný cieľ cesty – všetci sme prišli na Svetové dni mládeže. A nebolo nás teda málo. Nebolo to ako na niekotrých iných, svetských akciách. Bol som pokojný. Nemusel som byť v strehu či na mňa niekto odniekiaľ opitý nevyskočí alebo niečo podobné.

Táto atmosféra - keď sa zdravíte s ľuďmi, ktorých vidíte prvý a v tej istej chvíli aj posledný krát v živote, akoby ste boli kamoši a ktorí vám poprajú dobrú chuť keď popri vás prechádzajú zatiaľ čo vy si vychutnávate večeru sediac na zemi niekde na kraji tej ulici, cez ktorú už hodinu prechádza stále plno ľudí, ktorí sa vracajú zo spoločnej modlitby, či omše – to je atmosféra, ktorú môžete zažiť asi len na svetových dňoch mládeže.

Slovenskí biskupy

Slovenské katechézy vedené predstaviteľmi slovenskej cirkvi boli pre mňa veľmi dôležité. Bol to môj, zväčša, hlavný duchovný program dňa. Rozprávali naozaj dobre, múdro, ako skutoční pastieri a znalci písma. Niečo som si z ich učenia aj zapísal a vďaka tomuto článku som si to teraz pripomenul. Neviem už ktorý z nich rozprával v jedno doobedie o odpustení. Okrem iného spomenutého sa tiež venoval udalosti, keď Ježiš odpustil hriechy ochrnutému a zákonníci zostali pohoršení, ako to môže robiť, veď „kto môže okrem Boha odpúšťať hriechy?“. A Ježiš sa ich spýtal: „Čo je ľahšie – povedať ochrnutému: „Odpúšťajú sa ti hriechy,“ alebo povedať: „Vstaň, vezmi si lôžko a choď!“? “ Čo myslíte vy? Čítajte v Marekovi 2, 1-12. :)

Organizácia

Toto je veľký div. Zorganizovať takúto veľkú udalosť je naozaj niečo. Toľko ľudí, času, práce, vecí, na ktoré treba myslieť...to si ani neviem predstaviť. Asi preto nebývajú tieto dni na svetovej úrovni každý rok. :) Čo si cením je všetko, čo bolo dobrovoľnícke-čo robili ľudia bez nároku na nejakú výplatu alebo niečo podobné.

Kraków

V Krakove je naozaj čo pozerať, čo navštevovať. Pápež František vybral pekné miesto pre tieto svetové dni, už aj v súvislosti s prebiehajúcim rokom milosrdenstva, sv. Jánom Pavlom II. a sv. sestrou Faustínou. A ešte k tomu je to aj blízko k nám. :) Asi ani nemohol vybrať lepšie. Len by ma zaujímalo, či plánoval vyhlásiť rok milosrdenstva na tento rok už keď pred 3 rokmi vyhlásil práve Krakov ako miesto ďalších Svetových dní mládeže.

Komu sa chce čítať dlhé články?

Ak Vám áno, tak prepáčte, že som nenapísal viac.

Chcem vám-ktorí ste nám prispeli alebo ste sa za nás modlili, ešte povedať, že som vám vďačný za vašu pomoc. Som rád, že som mohol ísť na tieto dni. Celý proces môjho rozhodovania o účasti nebol najjednoduchší, ale nakoniec som rád, že som bol.

Hore som opísal množstvo pozitívnych vecí, ale pravdou tiež ostáva, že nie všetko bolo ideálne. Samozrejme, že nie. Komu sa chce tlačiť pri dverách v preplnenej doprave, alebo už aj tak dosť hladný čakať na jedlo aj viac ako hodinu? Ale to sú veci, bez ktorých sa to nemohlo zaobísť. Len som vám chcel na záver naznačiť aj reálnu predstavu o tom ako to tam bolo. Áno, bolo to aj náročné, ale to je pri tom všetkom ostatnom teraz také nepodstatné, že som o tom viac nenapísal.

---

brali sme sa na ubytovanie, pretože večer nás čakal ďalší program. Ako každý rok sa v Bazilike návštevy Panny Márie konal program pre pútnikov, avšak my sme stihli len ten neskorý večerný, ale stálo to aj tak za to. Začalo to prednáškou na tému „Skúsenosť milosrdenstva“, pokračovalo modlitbou sv. ruženca, adoráciou a celé to zavŕšil sviečkový sprievod na Studničku, neviem si ani krajšie predstaviť ukončenie už aj tak krásneho dňa.

Posledný deň našej púte je taký zaujímavý, po rannej modlitbe nasleduje zdieľanie, ktoré nás všetkých do istej miery rozcitlivie a človek sa zdôverí aj s takými vecami, o ktorých by za iných okolností nedokázal rozprávať. Po raňajkách sme sa v pútnickej formácii presunuli na Studničku na slávenie sv. omše, ktorú celebroval otec biskup Marián Chovanec. Minulý rok sme kvôli zlému počasiu to šťastie nemali a sv. omša bola odslúžená v Bazilike. Čo napísať na záver? Asi len toľko, že pešiu púť by som odporučila naozaj každému jednému z nás, je to najlepšia duchovná obnova, pri ktorej človek dostane naozaj veľa milostí, len treba byť otvorený a vnímavý. Netreba sa báť, ale naozaj dôverovať, urobiť všetko pre to a výsledok nechať na Bohu.

Bohu vďaka!

Po svojich za Pannou Máriou

Soňa

Som veľmi šťastná, že som dostala príležitosť sa s Vami podeliť o svoj zážitok z pešej púte na Staré Hory. Predtým ako začnem písať o tej tohtoročnej by som rada spomenula, že som sa jej zúčastnila aj minulý rok. Spomínam to hlavne preto, že prvýkrát som nevedela do čoho idem, nevedela som aké to bude náročné, keďže moja kondička bola na bode mrazu a tak som sa „len“ modlila, aby mi Pán Boh dal dostatok síl, aby som to zvládla. On ma požehnal a ja som to skutočne zvládla prejsť celé, takmer 100 km.

Tento rok to bolo o niečom inom, keďže som už vedela do čoho idem, vedela som ako to bude prebiehať, poznala som už aj niektorých ľudí, vedela som trasu kadiaľ pôjdeme a možno aj preto to bolo pre mňa náročnejšie. Určite som rozmýšľala viac ako minulý rok, či vôbec pôjdem, pretože to znamenalo nebyť ďalší týždeň doma. A ako som tak rozmýšľala nad tým, čo mi bráni v tom neisť, tak mi zaznela otázka „a prečo nie“? Tak som sa prihlásila a čím viac sa blížil deň odchodu, tým som bola viac nervózna a rozmýšľala som nad tým, či to bolo správne rozhodnutie. Až večer pred odchodom som začala tak pochybovať, že som si hovorila, tak fajn minulý rok ma Pán Boh požehnal a dal mi dostatok síl, ale prečo by to mal urobiť aj tento rok? A v tom ma začalo pichať do kolena tak, že som naň nemohla ani dostupiť. Hneď som vedela, že to je odpoveď na moje neoprávnené pochybnosti a že On je tu so mnou, len Mu musím dôverovať.

Každý deň mal rovnaký scenár a to taký, že ráno sme začali sv. omšou v miestnom kostolíku, potom sme sa išli zbaliť a najesť na ubytovanie. Posilnení duchovne aj fyzicky sme vyrazili a počas cesty sme sa pomodlili invitatórium a ranné chvály. V priebehu dňa sme sa pomodlili Anjel Pána, o 15ej Korunku Božieho Milosrdenstva, samozrejme nevynechali sme modlitbu posvätného ruženca a krížovú cestu, ktorú sme sa začali modliť vždy pred nejakým väčším stúpaním, čo mne vždy odľahčilo nohy. Po celý deň sme spievali piesne z pútnického spevníka a „hralo“ nám pútnické „rádio Mária“.

Streda začala veľmi skoro a to 5:30 sv. omšou v našom farskom kostolíku v Sáse a 7:30 sme mali zraz a mohli sme sa začať putovať. Čakal nás najdlhší úsek púte do Zvolenskej Slatiny cca 24 km. Spočiatku to bolo veľmi príjemné putovanie, počasie bolo super, až kým sme nevyšli na Zaježovú, kde začalo pršať a s menšími prestávkami pršalo až do nášho cieľa. Výsledkom toho bolo aj to, že pár ľudí muselo zo zdravotných dôvodov odísť. Ja som si tak pomyslela, že ak bude pršať aj nasledujúce dni, tak to určite vzdám.

Ale také jednoduché to nebolo, lebo nasledujúce ráno a aj celý deň bolo krásne. Tento úsek bol podľa mňa najjednoduchší, čo sa týka fyzickej námahy. Prvú zástavku sme mali na fare v Očovej, kde sme stretli aj miestneho pána farára, ktorý nám sprístupnil ich kostolík. Ďalej sme pokračovali poľnou cestou, až sme prišli k miestu nášho väčšieho odpočinku pri krásnom jazierku (názov som si nezapamätala, ale cestu si pamätám keby mal niekto záujem) . Najkrajším pre mňa na tomto dni bolo to, keď som od pátra Emila zistila, že aj keď nejakú situáciu (radosť, trápenie,..) obetujete za viacero úmyslov, každý z nich dostane plnú milosť a neprerozdelí sa nejaká časť medzi všetky rovnakým dielom. Pre niekoho možno samozrejmosť, no pre mňa obraz toho, ako nás Boh miluje. Po príchode na Hrochoť, sme sa ubytovali v telocvični základnej školy, kde sme sa navečerali a ako každý večer sme sa spoločne pomodlili vešpery a kompletórium. Zaujímavosťou bolo aj to, že každý večer sme dostali príležitosť sa zdieľať so svojimi pocitmi a zážitkami z uplynulého dňa.

A tak prišiel piatok. Pre mňa úplne najnáročnejší deň, ale zároveň aj s najväčšou odmenou. Trasa bola dosť dlhá, tiež okolo 20 km a dosť veľká časť bola po asfalte a do kopca. Medzizastávku sme mali na Poníkoch u bratov Kapucínov, ktorí nám nielenže sprístupnili kostolík, ale aj podali bohatý výklad o freskách, ktoré sa tam nachádzajú. Keď som bola v tom kostolíku prvýkrát, tak sa mi zdali tie fresky zvláštne až desivé, ale po vysvetlení podrobností som ostala v úžase. Ďalej sme pokračovali poľnou cestou až do Slovenskej Ľupče, kde nás krásne pohostila rodina našich spolupútnikov. Posilnení, v rámci možností oddýchnutí sme vyrazili na posledný úsek tohto dňa a my ktorí sme už púť absolvovali sme sa nevedeli dočkať. Priechod. To sa nedá opísať to človek musí jednoducho zažiť :)) Po 2 nociach spania na zemi, sprchovania sa v studenej vode a jedenia rožkov s paštikou, prišla odmena v podobe postele, teplej vody a fakt bohatého pohostenia. Spali sme na fare u pána farára Mareka Iskru, ktorý nás aj so svojimi rodičmi vždy srdečne privíta. Človeku sa až nechce odísť...

Avšak predsa sme sa ráno zbalili a vyrazili na poslednú časť našej púte. So zástavkou v dedinke Baláže, kde nám sv. omšu odslúžil pán farár Michal Baláž, ktorý vzhľadom na zhodu mien po tom túžil už dávno. Prišiel aj pán farár Marián Bublinec, ktorý teraz pôsobí v Krupine a vyhlásil, že v púti má v pláne pokračovať, keďže pátrovi Emilovi to už nebude umožnené. A tak sme šťastní vyrazili na síce veľmi náročný, ale určite najkrajší úsek našej púte. Popri duchovnej obnove sme obdivovali aj prírodu a poviem vám, že z vrchu bolo teda čo obdivovať. Po namáhavej ceste hore sme po „obedňajšej“ prestávke mohli zísť pomaličky dolu kde na nás s otvorenou náručou čakala Starohorská Panna Mária. Keď som k nej prišla teraz prvá moja myšlienka bola, že by som tu chcela byť znovu prvýkrát... Kratučko sme sa všetci spolu pomodlili, poďakovali za ochranu, nabrali si vodu zo Studničky a odo-

Kniha modlitieb

Kniha modlitieb na našej webovej stránke!
Vpíš v nej svoj úmysel, svoju modlitebnú potrebu!

Každý piatok budeme sa v Pliešovciach na Hodine milosrdenstva ruženec Božieho milosrdenstva a na Modlitbovom stretnutí s Pannou Máriou na Bzovskej Lehôtke v sobotu o 15.00, v nedeľu o 9.20 na breviári v Sáse na tieto intencie modliť.

FeedReady

Free download from the App Store™ and Google Play™

Ak máš smartfon alebo tablet sťahni tuto aplikáciu zadarmo. V aplikácii vpíš www.farasasa.sk a budeš môcť čítať bežné správy zo života farnosti.

Rodiny, ktoré tento rok nevyplatili obetu do farského spoločenstva môžu to urobiť podľa svojich finančných možností v najbližšom čase, vždy po sv. omši. Pán Boh zaplať.

Súťaž pre deti

Deti urobia papierové ozdoby na vianočný stromček. Jednu ozdobu treba doniesť do kostola v Sáse alebo Pliešovciach 25. decembra. Najkrajšia ozdoba bude odmenená. Zo zadu ozdoby napíšte svoje meno a priezvisko.

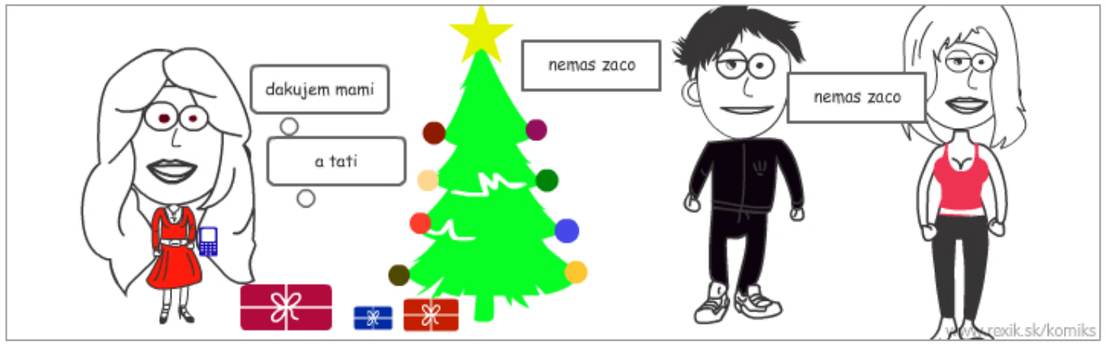

http://rexik.zoznam.sk/komix

Deti! Tento recept ukažte vašim starkým :)

Medvedie labky

Suroviny: 300 g hladkej múky, 300 g hrubej múky, 20 g kakaa, 280 g práškového cukru 250 g pomletých ovsených vločiek, 1 vajíčko, 300 g Palmarínu

Postup:
Všetko dobre vymiešame do tuhého cesta. Necháme v mise a prikryjeme fóliou. Uložíme na chladné miesto asi na hodinu (môžeme aj dlhšie). Potom vtlačíme cesto do formičiek približne do tretiny hĺbky. Formičky naukladáme na plytký pekáč. Pečieme vo vyhriatej rúre pri 180°C asi 10 minút. Vyklopíme asi po desiatich minútach z formičiek a obalíme v práškovom cukre.
Pozn. Ovsené vločky môžete vymeniť aj za mleté orechy.